

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Notae Severini Binii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

sunt, prouinciæ Narbonensis episcopi, aut præsentés ipsi, aut per vicarios interfuerant.

³ *Sedatius.*] Rectius, opinor, Sedatus, vt in Concilio Toletano, & in Agathensi, *Sedatus episcopus Nemausensis.* Extat in veteribus libris Sedati episcopi homilia, cuius exordium: *Fratres rogo vt de salute animæ vestre attentius cogitetis.* Vtri autem istorum potius tribuenda sit, an tertio cuiquam, non liquet.

⁴ *Benenatus.*] Hunc Elnensem in eadem prouincia episcopum fuisse docent vetera exemplaria Concilii Toletani III. Nam in vulgari eius Concilii subscriptionibus mendum irrepsit ex nominum traiectione. Ioannes enim, qui Elnensis ibi episcopus dicitur, episcopus fuit Egabrensis, vt constat ex Synodo Spalensi sequentis anni. Benenatus vero non Egabrensis, vt ibidem appellatur, sed Elnensis fuit episcopus, vt testantur codices antiqui. Quare inter episcopos qui huic Synodo subscribunt, Benenati subscriptione tertio loco restituenda videtur, in hunc fortasse modum: *Benenatus in Christi nomine ecclesia Elnensis episcopus his constitutionibus interfui & subscripsi.*

Can. 13.

⁵ *Vela ad ostia subleuent.*] Vulgari mendose, *vel ad ostios subleuent.* Emendationem firmat titulus canonis ex Tolosana Fuxensi bibliotheca cum ceteris depromptus. De velis autem sermo est, quæ appendi ad ostia solebant, tum in ecclesiis, vt in Epiphani epistola ad Ioannem Hierosol. *Inueni ibi velum pendens in foribus ecclesie.* & in Concilio Romano sub Zacharia: *Deneardus præ velo est, & petit ingredi.* tum in cubiculis, vt apud Athanasium apologia 1. αὐτὸς γὰρ εἰσῆλθαι ὡς τὸ βήλου, de Eugenio Magistro, qui ad velum stabat, cum Athanasius Constantem alloqueretur.

NOTÆ SEVERINI BINII.

Acta Concilii.

² *Concilium.*] In hoc Concilio de disciplina ecclesiæ reformanda, ab octo episcopis prouinciæ Narbonensis in Gallia sexdecim Canones editi reperiuntur. Descriptum est ex vetusto codice Gothico monasterii sancti Æmiliani in regiam bibliothecam translato. Manuscriptum Idibus Nouembris anni Domini 1576. Romam ad Gregorium XIII. eius nominis pontificem, transmissum esse, scribit Baron, prædicto loco: cuius auctoritate illud huic Conciliorum editioni inferuimus.

Narbo describitur.

⁶ *Narbonense.*] Sic dictum a Narbone, quæ, teste Hadriano Romano in suo theatro urbium, est metropolis Languedociæ, sita ad ripam fluminis Audæ. Antiquitus fuit Romanorum colonia contra barbaros: nunc vero est locus munitissimus contra Hispaniam. De eadem vrbe in suo thesauro geographico hæc Ortelius: *Narbo colonia Teffosagum in Gallia Narbonensi vrbs, vt Ptolemæus eam describit. Decimanorum coloniam esse, ait Plinius.* Et paulo infra: *Narbonæ hodie vulgo indigetatur. Juniores hanc urbem sæpius Narbonam nominant, sed perperam: Narbona enim in Illyrico est. Neque quisquam veterum, præter Ammianum (quod sciam) Narbonam nuncupat Gallie urbem.*

^c *Recca-*

ANNO
CHRISTI
589.

Reccaredi Gothorum in Hispania regis tempore.] Reccaredus filius Leuigildi regis, frater germanus Hermenegildi, quem pater Ari- nus, instigante vxore Gofuinda, post multos alios fideles relegatos, diuersisque suppliciis affectos, obtruncari mandauit; ideo quod obla- tam sibi communionem ab Ariano episcopo constantissime reiecif- set. Hermenegildus opera Leandri episcopi ad fidem catholicam traductus, offensionem patris incurrerat, ita vt se inuicem bello pe- terent. Sed cum filius se patri viribus imparem fore sentiret, impetra- to subsidio Tiberii imperatoris facile palmam victoriæ obtinuisset, si a Græcis militibus, quos pater pecunia corruperat, desertus non fuif- set. Fraude patris circumuentus, eidem sub iuramento securitatem promittenti sese tradidit: qui promissæ fidei parum memor, filium in carcerem misit, & ea causa, quam supra allegauit, corona marty- rii insigniri procurauit. Hac nece filii peracta, parens Arianus poeni- tentiam agens, in catholicam religionem propendens, e vita migra- uit. Reccaredus filius non tantum patri succedit, sed etiam, sanguine fratris Hermenegildi martyris pro eo interpellante, factus est catho- licus, totumque regnum Hispaniæ & Galliæ Narbonensis opera Leandri Gothorum apostoli ad fidem catholicam perduxit. Gotho- rum episcopos, populum, & magistratus ad idem faciendum ad- hortatus, effecit Dei gratia, vt cum annis plus quam ducentis a tem- poribus Constantii imperatoris Arianae perfidiæ adhæsisent, omnes prope eandem cum rege fidem catholicam profiterentur. Hæc ex Gregorio papa dial. lib. 3. cap. 21. &c. item ex Gregorii Turon. hist. Baron. anno 583. & 584. Quibus temporibus ista contigerint, quo- ue anno Christi incarnati initium regni Reccaredi collocari debeat, inter scriptores huius sæculi celeberrimos non satis conuenit. Ad annum 5. Mauricii imperatoris, qui est Christi 590. & Gregorii 1. Gothorum conuersionem, & initium Reccaredi referendum esse, putat Baron. tum quod S. Gregorius lib. 1. epistola 41. ad sanctum Leandrum de conuersione Reccaredi scribens, illius non secus me- minerit, quam si nouiter exordio sui pontificatus contigisset; tum etiam quod Ioannes Biclarensis & Lucas Tudensis, huius sæculi scri- ptores recenter inuenti, expressis verbis scribant, obitum Leuigildi, 5. anno Mauricii, exordio pontificatus sancti Gregorii, æra 620. conti- gisse; eodemque tempore Reccaredum filium parenti in regno subro- gatum fuisse. Hæc eadem in fide anni Christi 589. sub Tiberio impe- ratore gesta fuisse, multorum Conciliorum Hispanicorum acta te- stantur, in quibus annus quartus Reccaredi cum æra 627. quintus, cum æra 628. coniunctus reperitur. Quæ si vera sunt, necessum est, primum Reccaredi cum æra 624. Christi que redemptoris nostri 585. coincidere; nisi chronologiam æræ Hispanicæ in omnibus Conciliis sub Reccaredo in Hispania celebratis mendacem & erroneam esse sustinueris. Vtrius sententiæ rationes præponderent, doctiores hic diiudicent. Vide Baron. anno 584. num. 1. & 2. item 585. num. 5. & 12. anno 589. numero 9. item anno 591.

Gothi Aria-
ni ad fidem
catholicam
perducun-
tur.

Quo tem-
pore hæc
contigerint

Concil. Tom. 13.

V